

بررسی ترجیحی کاربرد سه منبع نیتروژن در کلاس های مختلف شوری خاک بر عملکرد گندم

ابراهیم جواهری^{۱*}، سید محمد هادی موسوی فضل^۲^۱اعضای هیات علمی مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان

چکیده

شوری خاک و آب های کم کیفیت از جمله مسائل جدی در تولید محصولات کشاورزی در بخش قابل توجهی از اراضی خوزستان می باشد. به منظور بررسی تاثیر کاربرد نیتروژن از منابع مختلف در اراضی با شوری های متفاوت بر عملکرد گندم رقم چمران آزمایشی در قالب فاکتوریل با استفاده از طرح بلوک های کامل تصادفی با ۱۲ تیمار، شامل ۳ سطح در مقادیر ۹۰-۱۳۵ و ۱۸۰ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار از ۳ منبع کودی شامل اوره، نیترات آمونیوم و سولفات آمونیوم در چهار کلاس شوری خاک شامل کمتر از ۸، ۸ تا ۱۲، ۱۲ تا ۱۶ و ۱۶ تا ۲۰ دسی زیمنس بر متر به اجرا درآمد. نتایج بدست آمده نشان دادند که مصرف ۱۳۵ کیلوگرم در هکتار نیتروژن از منبع سولفات آمونیوم و نیترات آمونیوم به ترتیب ۴۶۰۰ و ۳۷۰۰ کیلوگرم در هکتار دانه گندم بدست آمد که نسبت به سایر تیمارها، دارای برتری بود. در اراضی دارای شوری ۱۶ تا ۱۲ دسی زیمنس بر متر ۳۱۰۰ کیلوگرم دانه با مصرف سولفات آمونیوم به دست آمد. در محدوده ۲۰-۱۶ دسی زیمنس به دلیل عدم دسترسی گیاه به مواد غذایی و رطوبت مطلوب و ایجاد تنش های مکرر خشکی و عدم دستیابی به عملکرد اقتصادی توصیه کودی بدون توجه بوده و در صورت تمایل کشاورزان برای اقدام به تولید در این گونه اراضی حداکثر تا ۹۰ کیلوگرم ازت از منبع نیترات آمونیوم قابل استفاده می باشد.

کلمات کلیدی: شوری، گندم، نیتروژن

مقدمه

در آسیا حدود ۲۷ میلیون هکتار زمین به نوعی تحت تاثیر شوری آب و خاک قرار دارند که یا هیچ محصولی تولید نمی کنند یا از عملکرد پائین برخوردارند (هاشمی نیا و همکاران ۱۳۷۶). ایران از جمله کشورهایی است که با کمبود آب آبیاری و مشکل خاک روبروست. در مطالعات خاک شناسی انجام شده از اراضی استان خوزستان، بیش از ۳۳ درصد اراضی در کلاس های با محدودیت عمدتاً شوری قرار دارند که مساحتی بالغ بر ۸۰۰ هزار هکتار را در بر می گیرند. با توجه به سطح گسترده این اراضی و متعاقب آن مشکلات ناشی از شوری خاک و آب استفاده از کود در این شرایط موضوع بسیار مهمی به شمار می رود، زیرا علاوه بر کاهش قابلیت استفاده آب و اثرات سمی برخی یون های مضر در شرایط شوری افزایش غلظت املاح نیز مانع تغذیه طبیعی گیاهان می گردد (ملکوتی و همکاران، ۱۳۸۱). با عرضه منظم عناصر غذایی به مقدار و نسبت بهینه شرایط خاک بایستی به گونه ای تغییر داده شود که رشد گیاه بهبود یافته و محصول مناسبی به دست آید (الیاس آذر ۱۳۸۱). مصرف کود در اراضی شور به این دلیل مفید است که اولاً عرضه عناصر غذایی به میزان کافی در این گونه اراضی وجود ندارد، دوماً عرضه کافی این عناصر به دلیل اثرات آنتاگونیسمی یون های مضر به میزان کافی قابل جذب نیست. غالباً گیاهان در غلظت های متوسط املاح محلول خاک سعی می کنند از ورود یون های مضر و نا خواسته جلوگیری نموده تا بتوانند سایر عناصر غذایی را جذب نمایند (هاشمی نیا و همکاران ۱۳۷۶). حضور هم زمان املاح و عناصر غذایی در محیط ریشه گیاه بر جذب یون ها توسط ریشه گیاهان و بر ترکیب شیمیائی آنها اثر می گذارد. اثرات هم سو و در خلاف جهت این مواد می تواند این فرایندها را افزایش یا کاهش دهد. سطح حاصلخیزی خاک هم از راه تاثیر بر رشد و فعالیت ریشه، بر مقاومت گیاه به شوری اثر می گذارد چون هم شوری بالا و هم حاصلخیزی کم از عوامل محدود کننده ریشه محسوب می شود. ممکن است تغییر یا حذف یک عامل بر عکس العمل گیاه به عامل دیگر تاثیر بگذارد (ملکوتی و همکاران ۱۳۸۱). به دلیل وجود بخش عمده نیتروژن به شکل ترکیبات آلی و ضرورت تجزیه این ترکیبات جهت رها کردن نیتروژن به فرم ساده و انجام این مراحل توسط میکروارگانیسم ها، شرایط خاک اثر محسوس بر میزان فعالیت واکنش های مربوط دارد. شوری زیاد از رشد و فعالیت جمعیت میکروبی خاک ها جلوگیری کرده و

بدین ترتیب به طور غیر مستقیم بر تبدیل عناصر غذایی مورد نیاز گیاه و قابلیت جذب آن تاثیر می گذارد. شواهد حکایت از تعداد جمعیت میکروارگانیسم ها بالغ بر ۱۰۰ میلیون در هر گرم خاک غیرشور دارد، در حالیکه این رقم به ۱۵۰۰ تا ۷۰۰۰۰ میکروارگانیسم در هر گرم

خاک شورکاهش می یابد(کشاورز ۱۳۸۰). مطالعات متعدد در باره اثر متقابل شوری و نیتروژن در خاک هائی که کمبود نیتروژن دارند حاکی از افزایش رشد و عملکرد در تعداد زیادی از گیاهان از قبیل جو، لوبیا، برنج و گندم دارد. غلظت نیترات و آمونیوم تحت تاثیر شوری قرار می گیرد. با افزایش قابلیت هدایت الکتریکی خاک تا سطح ۸ دسی زیمنس بر متر در حضور املاح کلرور سدیم غلظت نیترات خاک ۷۰٪ کاهش و در شرایطی که املاح محلول خاک را سولفات سدیم تشکیل داد، غلظت نیترات ۵۰٪ کاهش یافت. در بسیاری از مطالعات بهبود نیتروژن خاک یا حاصلخیزی خاک مقاومت نسبی گیاهان به شوری را افزایش داد. واکنش مثبت عملکرد محصول در نتیجه کود پاشی ازتی در خاک های شور ممکن است در نتیجه جذب بیشتر آنیون نیترات باشد که جانشین آنیون کلر و در نتیجه افزایش غلظت آنیون های آلی در گیاه شده است(توماس ولانگدل، ۱۹۸۰). بر خلاف کاهش های شدید غلظت ازت برگ بر اثر شوری، دیگر کسر های حاوی نیتروژن یا افزایش یافت یا اینکه به مقدار کمی کاهش پیدا کرد(گراتان و همکاران، ۱۹۸۶). فرم آمونیومی نیتروژن در شرایط شور افزایش می یابد و می تواند به صورت تلفات گازی از دسترس گیاه خارج شده و یا حتی در غلظت های بالای کفایت به صورت سمی برای گیاهان درآید(کشاورز ۱۳۸۰). برای گندمی که در خاک های شور رشد می کند نیترات منبع بهتری نسبت به آمونیوم است (لیندسی و همکاران، ۱۹۹۱). با افزایش شوری منبع نیترات نسبت به منابع آمونیومی نیتروژن اثر بهتری در تولید ماده خشک گندم داشت (ارشاد و همکاران، ۲۰۰۲). در این پژوهش کاربرد منابع مختلف نیتروژن در کلاس های مختلف شوری بر عملکرد گندم مورد بررسی قرار گرفت.

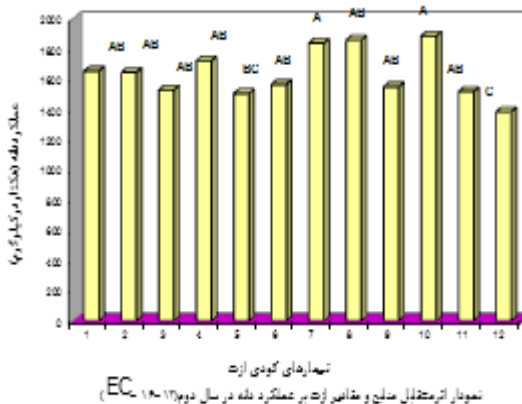
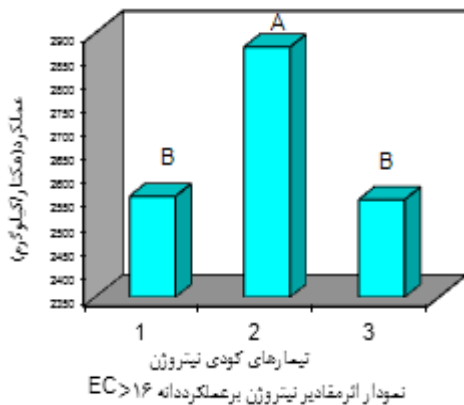
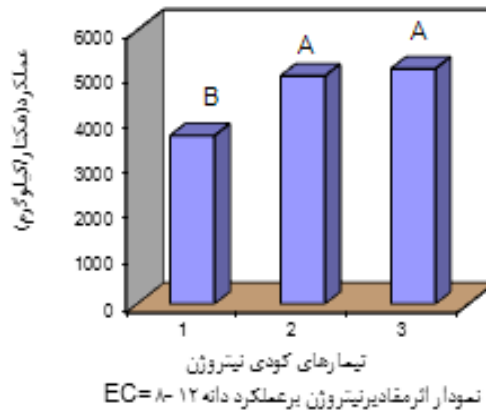
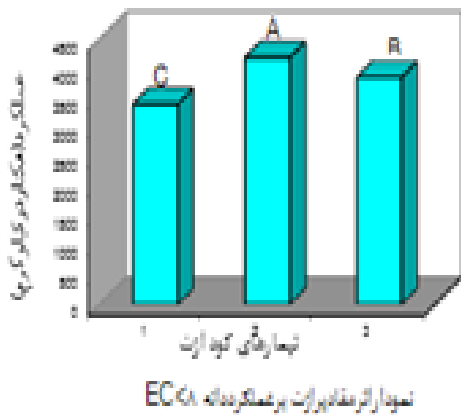
مواد و روش ها

برای اجرای این طرح در شرایط زارعین ۴ کلاس مختلف شوری خاک در ۴ مزرعه با شوری های ۰-۸، ۸-۱۲، ۱۲-۱۶، ۱۶-۲۰ دسی زیمنس بر متر انتخاب و پس از تجزیه های فیزیکی شیمیائی لازم شامل $S.A.R$, pH , EC_e , $OC\%$, $TNV\%$, Cu , Mn , Zn , Fe , K , P و بافت (جدول ۱) از نمونه های تهیه شده و اطمینان از شرایط مطلوب جهت انجام اجرای طرح به مرحله اجرا گذاشته شد. از طرح بلوک های کامل تصادفی به شکل فاکتوریل با ۱۲ تیمار حاصل از ۴ منبع کودی ازت شامل اوره، نیترات آمونیوم، سولفات آمونیوم و اوره با پوشش گوگردی هر یک در ۳ سطح ۹۰، ۱۳۵ و ۱۸۰ کیلو گرم ازت خالص در سه تکرار استفاده گردید. سایر کودهای مورد نیاز پس از انجام آزمون خاک تعیین و به مقادیر مورد نیاز از منابع سوپر فسفات تریپل برای فسفر و سولفات پتاسیم برای پتاسیم و منابع سولفات برای ریز مغذی ها شامل روی، منگنز و مس و سکوسترین آهن ۱۳۸ به ترتیب ۴۰، ۲۰، ۳۰ و ۱۰ کیلوگرم به روش پخش استفاده گردید. کلیه کودهای مورد نظر به همراه ۱/۳ کود ازته در مرحله کاشت و مابقی کود ازت طی دو تقسیط مساوی در مراحل پایان پنجه دهی و پایان ساقه رفتن اعمال گردیدند. از رقم چمران به میزان ۱۸۰ کیلوگرم در هکتار به روش ردیفی برای کشت در همه آزمایشات استفاده گردید.

نتایج و بحث

نتایج حاصل از اجرای این آزمایش حاکی از افزایش عملکرد دانه با مصرف ۱۳۵ کیلوگرم کود نیتروژن از منبع سولفات آمونیوم در مقایسه با سایر منابع به کار رفته در آزمایش برای اراضی با شوری کمتر از ۸ دسی زیمنس بر متر دارد، اما با توجه به پایین بودن درجه خلوص این منبع در مقایسه با منابع اوره و نیترات آمونیوم به منظور کاهش هزینه تولید می توان از سایر منابع با درجه خلوص بالا به عنوان کود ازت مناسب برای اراضی یاد شده استفاده کرد. برای اراضی دارای شوری ۱۲-۸ و ۱۶-۱۲ دسی زیمنس بر متر کود ازت از منبع نیترات آمونیوم به میزان ۱۳۵ کیلوگرم در مقایسه با سایر منابع ازت به کار رفته در آزمایش دارای برتری بود. از آنجا که در خاک های شور، فعالیت میکروبی خاک به دلیل فقر مواد آلی کم می باشد، لذا تبدیل ترکیبات معدنی از آلی کاهش یافته و به دنبال کاهش عمل نیتروفیکاسیون و نیز عرضه زیاد آنیون کلر در محیط ریشه فراهمی بخشی از نیتروژن مورد نیاز گیاه به شکل نیترات از منبع نیترات آمونیوم می تواند تا حدی از این مشکل کاسته و موجب عملکرد بیشتر نسبت به سایر منابع کودی ازت گردد. در اراضی با شوری بیش از ۱۶ دسی زیمنس بر متر می توان چنین استنباط کرد که به دلیل افزایش شوری (فشار اسمزی) و عدم توجیه اقتصادی برای انجام تولید در چنین اراضی توصیه کودی در وهله اول منوط به صرفه اقتصادی آن دارد. لذا در صورت نیاز به اقدام برای تولید در این گونه اراضی به دلیل عدم دسترسی گیاه به رطوبت لازم و وجود تنش های مکرر خشکی (به دلیل شوری) حداکثر تا ۹۰ کیلوگرم ازت از منبع نیترات آمونیوم و یا اوره در وهله بعد قابل توصیه می باشد. بالاترین عملکرد در اثر مصرف منبع کودی سولفات آمونیوم با تولید ۴۶۳۱ کیلو گرم در هکتار بدست آمد که حدود ۲۰۶ کیلوگرم در هکتار بیشتر از منبع اوره بود. از نظر مقدار ازت، بالاترین عملکرد مربوط به تیمار مصرف ۱۸۰ کیلو گرم در

هکتار بود و مقادیر مصرفی ۱۳۵ و ۹۰ کیلوگرم در هکتار پس از یکدیگر قرار گرفتند. اختلاف دو تیمار ۱۳۵ و ۹۰ کیلوگرم نیتروژن موجب تفاوت عملکرد ۱۱/۴۷ درصد برای ۱۳۵ کیلوگرم نسبت به ۹۰ کیلوگرم شد. اثر متقابل مصرف منابع و مقادیر نیتروژن در سطح ۵ درصد معنی دار نشد. به طور کلی می توان چنین استنباط کرد که با مدیریت مصرف کود ازت به روش انجام شده در این آزمایش تفاوت قابل ملاحظه ای بین منابع اوره، سولفات آمونیوم و نترات آمونیوم در اراضی دارای شوری کمتر از ۸ دسی زیمنس بر متر برای کشت گندم نداشته و از نظر اقتصادی به دلیل کم بودن هزینه مصرف نیتروژن از منبع اوره می توان به عنوان منبع کودی نیتروژن به میزان ۱۳۵ کیلوگرم برای هر هکتار در کشت گندم استفاده نمود.

جدول ۱ تجزیه خاک های تحت آزمایش در سال اول

بافت	میلی گرم در کیلو گرم						OC%	T.N.V	SAR	pH	ECe ds/m	شماره قطعه
	مس	منگنز	روی	آهن	پتاسیم	فسفر						
SiCL	۰/۸	۷/۵	۱/۳	۵/۹	۲۰۶	۴	۰/۷۱	۴۸	۳/۰۸	۷/۶	۶	اول
SiCL	۱/۱	۸/۲	۰/۹	۶/۳	۱۶۶	۳/۲	۰/۵۲	۴۷	۱۱/۶	۷/۱	۹/۱	دوم
SCL	۱/۳	۶/۵	۱	۷/۴	۱۸۰	۴/۹	۰/۴	۴۹	۱۳/۴	۷/۵	۱۲/۵	سوم
SiCL	۱	۷/۹	۰/۸	۶/۵	۱۲۷	۴	۰/۵	۵۲	۱۶/۶	۷	۱۶	چهارم

نتیجه گیری

برای اراضی دارای شوری کمتر از ۸ دسی زیمنس بر متر می توان ۱۳۵ کیلوگرم نیتروژن خالص از منبع اوره، ۱۳۵ کیلوگرم نیتروژن از منبع نترات آمونیوم برای اراضی تا ۱۶ دسی زیمنس بر متر (و مدیریت مصرف آب و تعیین سهم آبشویی) و برای اراضی با شوری بیشتر از ۱۶ تا ۲۰ دسی زیمنس بر متر پس از مشورت با کارشناسان مربوطه و لحاظ نمودن سهم آبشویی توصیه انجام خواهد شد.

منابع

- الیاس آذر، خسرو. ۱۳۸۱. اصلاح خاک های شور و سدیمی (مدیریت خاک و آب). انتشارات جهاد دانشگاهی ارومیه. ارومیه. ایران. ۳۰۰ ص.
- کشاورز، پیمان. ۱۳۸۰. گزارش نهائی بررسی عکس العمل گندم به منابع و مقادیر مختلف ازت در شرایط خاک های شور. نشریه شماره ۸۰/۱۸ مرکز اسنار و مدارک کشاورزی.
- هاشمی نیا، سیدمجید، عوض کوچکی و نودر قهرمان. ۱۳۷۶. (ترجمه). بهره برداری از آب های شور در کشاورزی. انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد. مشهد. ایران. ۲۳۶ ص.
- بی نام. نشریه شماره ۸۳/۱۳۱۷. گزارش ۳۰ ساله بخش تحقیقات خاک آب مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان.
- Abrol, I, P. J. S. P. Yadav, and F. L. Massoud. 1988. Salt affected soils and their management. F.A.O, Soil Bulletin 39.
- Garcia, C. and T.Hernandez. 1996. Influence of salinity on the biological and biochemical activity of a calciorthid soil. Plant Soil. 178: 255-263.
- Irshad, M, T. Honna, A. E. Eneji, and S. Yamamoto. 2002. Wheat response to nitrogen source under saline conditions. Plant Nutr. 25, 12. 2603-612, 2002.

16th Iranian Soil Science Congress

University of Zanjan, Iran, August 27-29, 2019

Topic for submission: Soil Chemistry

The comparison of different nitrogen quantity and sources in different soil salinity levels on wheat yield

Javaheri¹, E., Mousavifazl², S.M.H

^{1,2} Scientific members and expert of Soil and Water Research Department of Khuzestan
Agricultural and Natural Resources Research and Extensions Center, ARREO, Iran

Abstract

In order to optimize nitrogen consumption management on saline soil, an experiment was conducted applying three levels of net N in different amounts of 90, 135, 180 kg ha⁻¹ and four fertility resources containing urea, ammonium nitrate, ammonium sulfate and SCU. Four different salinity levels, <8, 8-12, 12-16 and >6 dS/m were applied in a complete randomized block design including 12 treatments in 3 replications under farm conditions. The results showed as follows: Nitrogen from ammonium sulfate indicating 135 kg ha⁻¹ with 4631 kg yield was significantly (at 5-% level) for salinity up to 8 dS/m. Taking into account of economic calculation and due to low cost, it can be concluded that the same amount of Nitrogen from urea resource can be replaced instead of ammonium sulfate. N from ammonium nitrate including 135 kg ha⁻¹ with 3677 kg yield was significant in relation to other treatments at the range of 8-12 dS/m. 135 kg nitrogen from ammonium sulfate with 3145 kg ha⁻¹ yield was significant (at 5-% level) for salinity treatment at 12-16 dS/m. It is not economic to use lands at salinity more than 16 dS/m due to high salinity. However 90 kg ha⁻¹ nitrogen from ammonium nitrate is recommended due to lack of nutrients and optimum moisture.

Keywords: Salinity, Nitrogen, Wheat